

Nadir och ingen annan

Pär Sahlin

Hegas

Nadir och ingen annan

av Pär Sahlin

Hegas

Innehåll

1. Ett missförstånd	11
2. Moa	16
3. En arg tjej	21
4. Har du något emot mig?	25
5. En hemlighet är som ditt blod	32
6. Bra simmat, Nadir!	37
7. Vad gör han här?	43
8. Ska vi tävla?	47
9. Nadir gör sin grej!	52
10. Uttagningen	55
11. Är det du som är Nadir?	62
12. En doft av lavendel	66

1. Ett missförstånd

Det är söndag. Nadir är i simhallen. Han är och badar med sina kompisar Ali och Said. De hoppar från kanten och tävlar om vem som skvätter mest vatten.

– Akta er! skriker Ali och kryper ihop till en boll.

När han träffar vattnet skvätter det jättemycket.

Flera vuxna ser sura ut. De tar sina barn och simmar därifrån.

Nadir förstår inte varför. Tål de inte lite vatten, tänker han. Eller är det förbjudet

att hoppa från kanten? Eller är det för att han, Ali och Said inte pratar svenska med varandra?

Finns det en regel i simhallen att de måste tala svenska? Nej, så kan det inte vara.

Även om Nadir bara varit ett år i Sverige, så vet han. Han får tala arabiska var han vill och när han vill.

Fast man vet aldrig med svenskarna. De har ju tusen regler för allting. Det kanske är förbjudet att hoppa från kanten *och* prata arabiska samtidigt?

Nadir börjar skratta.

– Vad flinar du åt, Nadir? ropar Ali. Det är din tur att hoppa!

Men Nadir vill inte bada mer.

– Du kan hoppa före, säger han till Said. Nadir sitter på kanten med fötterna i

det varma vattnet. Han lutar sig tillbaka och blundar. Han dag-drömmer att han är tillbaka i Syrien. Han sitter på stranden nedanför morfars hus. Medelhavet glittrar och himlen är blå.

Bredvid honom sitter Soraya. Hon ler mot honom. Nadir ler tillbaka. Sedan kramar de varandra länge. Sorayas hår doftar gott. Det doftar blommor, men Nadir har glömt vad blomman heter.

Nadir vaknar ur drömmen. Det är någon som skriker. Han gnuggar ögonen och ser ut över bassängen. Det är så många människor. Massor av kroppar som hoppar, simmar och plaskar.

Men så ser han. Det är en flicka. Hon är kanske fem, sex år. Hennes huvud är under

vattnet. Hon håller på att drunkna!

Nadir dyker i. Han simmar så fort han kan. Men det är svårt att simma utan simglasögon. Allt blir suddigt.

Till slut är han framme. Han får tag i flickans arm och drar henne uppåt.

Flickan skriker högt. Hon är arg, men hon lever i alla fall.

– Vad gör du? skriker en man och knuffar undan Nadir.

Mannen har stora tatueringar på sina armar.

– Jag ...

– Du försökte dränka min dotter! säger mannen.

Nadir skakar på huvudet.

– Nej, jag ...

– Rör du henne igen, så ...

Mannen håller upp en knuten näve mot Nadir. Alla i bassängen är tysta. De tittar på Nadir och ser arga ut. Nadir förstår inte. Han räddade ju flickan!

– Vad håller du på med? frågar Ali när Nadir simmar in till kanten.

– Nu tror alla att vi är dumma, säger Said.

Nadir svarar inte. Han kliver upp. Han tar sin handduk och går mot omklädningsrummet. Han tänker aldrig mer gå till simhallen!

2. Moa

Nadir går till omklädningsrummet. Men framför dörren står en badvakt. Hon har röda byxor och en vit tröja. Runt halsen har hon en visselpipa. Hon pekar på honom.

Åh, nej, tänker Nadir. Nu blir det bråk.
Han vänder och går tillbaka.

– Stopp! ropar badvakten. Vänta!

Nadir ökar stegen. Han vill inte prata.
Han har inte gjort något fel! Han ville bara rädda flickan från att drunkna.

– Men hallå! ropar badvakten.

Nadir hör hennes steg bakom sig.

– Jag vill bara prata med dig, säger hon.

Kan du svenska?

Nadir stannar. Han nickar. Han förstår det mesta nu. Men pratar inte själv så bra svenska än.

– Jag är inte arg, säger badvakten.

Nadir vänder sig om och möter hennes blick. Hon har gröna ögon. Munnen ler.

– Vad vill du? säger Nadir.

Hans röst låter arg. Han ångrar sig. Han är inte arg. Bara ledsen och besviken.

– Jag såg, säger badvakten.

– Och?

Badvakten nickar.

– Du räddade flickan.

– Men pappan blev arg!

– Han blev rädd. En del personer blir

Nadir är från Syrien och bor tillsammans med sina "bröder" Ali och Said. De är hans bästa vänner och Nadir kallar dem för sina bröder fast de inte är släkt utan har lärt känna varandra på boendet. Ibland är de jobbiga, men Nadir älskar dem. De är den familj han har här i Sverige.

Nadir är duktig på att simma. I Syrien tränade han simning tre dagar i veckan. Men det var före kriget och flykten.

Nu vet han inte om han vill börja träna igen. Skolan tar så mycket tid. Hur ska han hinna träna simning också? Och vad ska Ali och Said säga?

Nadir måste ta ett beslut. Ska han ge sig själv och simningen en chans till? Det kan bara Nadir och ingen annan bestämma.

